

for at bekæmpe terrorisme«. De hensyn, der efter praksis kan retfærdiggøre fortsat opbevaring af fingeraftryk, kan efter Justitsministeriets opfattelse tillige retfærdiggøre optagelse og opbevaring af DNA-profiler i et register.

Herudover lægger Justitsministeriet vægt på, at der er tale om registrering i et »internt arbejdsregister« af materiale, der ikke kan genkendes af udenforstående, og hvor det teknisk ikke er muligt at udlede følsomme oplysninger. Optagelse og opbevaring i et register af DNA-profiler er derfor af lidet indgribende betydning i forhold til den registrerede. Hertil kommer, at det erfaringsmæssigt er af stor politimæssig betydning at have registreret oplysninger om personer, der tidligere har været sigtet for f.eks. sædelighedsforbrydelser eller grov vold. Registrering vil endvidere kun være mulig i tilfælde, hvor der har været rejst sigtelse for grove former for forbrydelser, og hvor retsplejelovens regler for foretagelse af legemsindgreb har været opfyldt i den straffesag, der danner grundlag for registreringen.

De hensyn, der kan retfærdiggøre optagelse og opbevaring i et register af DNA-profiler fra sigtede, men ikke dømte personer, kan også retfærdiggøre registrering af DNA-profiler fra dømte personer. Ud over de således anførte hensyn lægger Justitsministeriet vægt på, at Domstolen har anset det for proportionalt, at medlemsstaterne som led i bekæmpelse af visse typer af kriminalitet pålægger dømte uden tidsmæssig begrænsning at give oplysning om navn, fødselsdato, adresse m.m. til politiet (se den tidligere nævnte klagesag 42293/98, der vedrører en person dømt for en seksualforbrydelse).

Det har været gjort gældende, at registrering af DNA-profiler fra sigtede, men senere frifundne personer kan være et problem i forhold til artikel 6, stk. 2, i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (se artikel af professor, dr. jur. Eva Smith, Lov og Ret, 1997, nr. 2, side 21).

Efter Justitsministeriets opfattelse vil optagelse og opbevaring i et register af DNA-profiler fra sigtede,

men ikke dømte ikke være uforenelig med uskyldsformodningen i konventionens artikel 6, stk. 2. I en sag (den tidligere nævnte klagesag 24950/94) fandtes det således ikke at udgøre en krænkelse af artikel 6, stk. 2, at en person, der havde været sigtet for en forbrydelse, men var blevet frifundet, i en periode efter frifindelsen fortsat var registreret hos politiet, idet politiet opbevarede fotografier og fingeraftryk. Kommissionen lagde vægt på, at opbevaringen af oplysningerne om klager ikke udgjorde en konstatering af skyld, ligesom opbevaringen ikke var udtryk for en mistanke i strid med artikel 6, stk. 2.

8. Økonomiske og administrative konsekvenser m.v.

Oprettelsen af et centralt DNA-profilregister vil forudsætte etablering af en personaleenhed hos Rigspolitichefen samt anskaffelse af egnet edb-udstyr m.v. til administration af registeret. De samlede omkostninger til etablering og løbende drift af DNA-profilregisteret skønnes at udgøre 2-3 mio. kr. Disse udgifter vil blive afholdt inden for politiets gældende bevillingsmæssige rammer.

Samlet set skønnes lovforslaget herefter ikke at medføre merudgifter for det offentlige af betydning.

Lovforslaget har ingen erhvervs-mæssige eller miljømæssige konsekvenser og indeholder ikke EU-retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder m.v.

Lovforslaget har været til høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatrådet, Politiforbundet i Danmark, Den Almindelige Danske Lægeforening, Det Danske Center for Menneskerettigheder, Foreningen af Politimestre i Danmark, Landsforeningen af Beskikkede Advokater, Politidirektøren i København, Politifuldmægtigforeningen, Registertilsynet, Retslægerådet, Rigsadvokaten og Rigspolitichefen.